

Jak pě - kně sví - tí de - ni - ce,
On noc za - há - ní při - je - mně,
blesk vzchá - zí ja - sný ve - li - ce,
o - svě - cu - je du - še te - mně,
bla - ze těm, jenž ho chtě - jí!
jež po pra - vdě dy - chtě - jí.
Ja - sné, krá - sné, tvé, ó, Kri - ste, slo - vo či - sté
k pra - vdě Bo - ží ve - de, ště - stí pra - vé mno - ží.

2. Ty nejvyšší jsi mé zboží, / ó, Ježíši, Synu Boží, / nebeský slavný Králi! / Když já jen tvé spasení mám, / málo na zemské jmění dbám; / Tebe srdce mé chválí, / k Tobě sobě / žádám jíti, chtěje míti potěšení; / neb jen v Tobě je spasení.
3. Ó, vstěp v srdce mé hluboce / tvé lásky drahé ovoce, / abych po Tobě toužil, / docela tvým být se snažil, / tvých příkázání si vážil / a dle nich Tobě sloužil. / Tebe, Tebe / jen se chopím a nepustím, zvolím věčně, / žizní duše má skutečně.

JAK PĚKNĚ SVÍTÍ DENICE

4. Tě, Bože Otče, s vděčností / slavím! Tys mne od věčnosti / v Synu svém již miloval: / Syn tvůj, jenž i pro mne přišel, / je můj smírce, bratr, přítel; / čím bych se zarmucoval? / Toho, toho / nejlepšího, nejsvětějšího, za přítele / duše má vyvol si cele.
5. Tomu, jenž zvítězil hodně / nad smrtí, my každého dne / vzdejme chvály v radosti. / Beránkovi zabitému, / příteli vždycky jistému, / díky jeho milosti. / Zvučně, vroucně / prozpěvujte, oslavujte jeho jméno, / ať je všude zvelebeno!
6. To je radost má nevěšdní, / žes Ty první a poslední, / žes počátek a konec! / Ty pomůžeš skonat s ctností, / i z hrobu vyjít s radostí; / jak mne těší tato věc! / Chválit, slavit / Tě, Ježíši, v věčné říši budu věčně! / Tomu já věřím srdečně!

Polsky

Jak pięknie nam jutrozenka lśni / odblaskiem wiecznej, Bożej czci, / jak cudnie nam jaśnieje! / Gałązko, Ty z Jessego pnia, / Dawida Synu, chlubno ma, / wypełniasz me nadzieje! / Jasny, krasny, / jesteś wiecznie i serdecznie uwielbiony, / nad niebiosa wywyższony.

*Hospodine, Pane náš,
jak vznešené je tvoje jméno
po vši zemi!*

Ž 8,10